

Een wenkende hand

Deze week mocht ik een nieuwe bewoner verwelkomen.

Een ontvangst dat buiten begint, we lopen altijd naar de auto of ambulance.

De kamer tiptop in orde, eerst een kopje koffie, een praatje of als de nieuwe bewoner daar behoefte aan heeft even met familie wennen aan de kamer of 'een tukkie' doen!

We hebben alle tijd!

Wanneer de bewoner iets op zijn of haar gemak is beginnen we met de intake.

Deze kan kort of lang zijn, we varen mee op het tempo van de bewoner.

Dan volgt de rondleiding door het huis, dit kan lopend gebeuren of in een rolstoel of desnoods met bed en al. En dat de eerste indruk daarbij van groot belang kan zijn, blijkt wel uit de volgende gebeurtenis.

Tijdens het rondleiden vroeg de bewoner wie zijn buurman was. De deur van de aangrenzende kamer stond op een kier en daar lag niet een buurman maar een buurvrouw.

Mevrouw, behoorlijk ziek, hoorde het gesprek en kwam een eindje overeind. We zagen een vriendelijk wenkende hand en hoorde een hartelijk "kom toch binnen, dan kunnen we kennis maken." Ik duwde de bewoner die in een rolstoel zat naar binnen en de eerste kennismaking was daar. Meneer werd door mevrouw hartelijk welkom geheten. Meneer zei dat hij het hier heel mooi vond, maar dat het toch wel even wennen was. Waarop mevrouw hem probeerde gerust te stellen en vertelde dat het hier heel goed is. "Ze doen hier alles voor je en hebben zojuist speciaal voor mij pannenkoekjes met rozijnen gebakken."

"Oh heerlijk" zei meneer. "Weet je wat" er is nog over je mag wat van me hebben" vertelde de mevrouw.

Meneer was zichtbaar blij verrast door dit lieve gebaar. Bij het verlaten van haar kamer wenste ze meneer nog een goede tijd bij ons.

Wetende dat deze mevrouw nog maar kort te leven had, was ik bijzonder geraakt door deze mooie ontmoeting. Een warm welkom als deze zegt zoveel meer dan woorden doen.

De rondleiding werd voortgezet en ik hoorde dat dat er een bewoner belde naar de vrijwilligers. Het was de mevrouw die instructies gaf de overige pannenkoekjes naar de nieuwe bewoner te brengen.

En nu, drie dagen later, is de mevrouw rustig en in het bijzijn van haar dierbaren overleden en denk ik met een fijn gevoel terug aan deze ontmoeting.

In haar laatste dagen bij ons zijn er heel veel mensen afscheid komen nemen.....ik weet nu goed waarom.

